

ÁGH ISTVÁN
Nem a cselek

Miért lepett meg az a régi álom
megint, talán a sértődős öregség
fájlalja régi megaláztatásom,
amikor két csapatra vált süvölvény
száguldozott a bikaréten, lányok
lesték az útról, melyiküknek játszunk,
nem a cselek, elegáns terelések
isméltődtek, a nagy pontos rugások
elmaradtak, hozzá a szenvedélyes
kitörések, a mámor és a bánat
is elhalt már, csak az nem, hogy miattam
veszítettünk, bár ellenállhatatlan
törtem egyedül kapura az égből
hullt átadással, mégis mintha gáncsok
közt, a goromba lábakon keresztül
céloznám a leterített kabátok
között az úrt, és a vak réműlettől
azt se látom, a labda merre perdül.

